

PORNO SEYRETMEK HARAM OLMAYABİLİR Mİ?¹

Yrd. Doç. Dr. Ahmet Dalkıran, “On Yedinci Yüzyıl Osmanlı Minyatürlerinde Sıra Dışı Bir Eğilim: Müstehcenlik” adlı makalesinde şöyle demiş:

“Müslümanların halifeliğini elinde bulunduran Osmanlı imparatorluğunda, XVII. yüzyılda müstehcenliğin görüldüğü sıradan halka ait minyatürlerin yapılması ve bunların Padişahlara ait albümlere kadar girebilmesi dikkat çeken bir husustur.”

Sorularla İslamiyet sitesinde şöyle bir alıntı geçmektedir:

“Resim haline getirilmiş avret yerlere bakmanın mahzuru hususunda bir şey bulamadım; araştırıla...” [Reddü'I-Muhtâr, VI, 373]

18. yüzyılda doğmuş Hanefi fakihlerinden İbn Abidin'den yapılan bu alıntıyı İslam İlimleri adlı sitede şu şekilde bulabiliyoruz:

*“Dikkat edilsin; **acaba şehvetle nakşedilen bir resme, bir surete bakmak harâm mıdır?** İşte burada tereddüt yeridir. Yani bu tereddüdlere olan bir meseledir. **Bunun hükmünü görmedim. Tetkik edilsin.**” (İbn Abidin, Reddü'l Muhtar, Bakma ve Dokunma Faslı)*

¹İşbu yazıyı hazırlayan Hanefi mezhebinden avam bir kişi olup yazının ekseriyetini kaynaklara dayandırmaya çalışmıştır. Yazıda porno seyretmenin haram olmadığı iddia edilmemekte, sadece konuyla ilgili olabilecek alıntılara yer verilerek kamunun bilgisine sunulmaktadır. Burada yer alan bilgileri ve açıklamaları uzman kişiler de okuyup detaylandırabilir ve yanlışlıklar varsa doğrularını izah edebilir.

Sorularla İslamiyet sitesinde görülmeyen **şehvetle** ifadesi bu kaynakta geçiyor, ayrıca **mahzur** yerine **haram** kelimesi bulunuyor.

Şâfiî fakihlerinden Kalyûbî'nin ve Becirmî'nin sudaki ve aynadaki görüntüye şehvetle bile bakmanın haram olmadığını söyledikleri belirtilir.

17. yüzyılda vefat ettiği bilinen Kalyûbî'nin Hâşiyetü'l-Kalyûbî 'alâ Şerhi'l-Maḥallî 'ale'l-Minhâc adlı eserinden:

نكحها ولا يحرم ما أبين من زوجة وإن أبانها وشمل النظر، ما لو كان من وراء زجاج أو مهلهل النسج أو في ماء صافٍ وخرج به رؤية الصورة في الماء أو في المرأة فلا يحرم ولو مع شهوة ويحرم سماع

وجهه أن تكون الصفات كلها مفردة. قوله: (أن يؤدم بينكما). قال الزركشي: ومعنى يؤدم يدوم تقدم

Hanefi fakihlerinden İbn Abidin ile Şâfiî fakihlerinden Kalyûbî ve Becirmî'nin harama bakmaktan sakınma ve zinaya yaklaşmama konularıyla ilgili ayetleri ve hadisleri bilmedikleri iddia edilemez. Bu ayetleri ve hadisleri bildikleri hâlde resimdeki, suretteki, sudaki ve aynadaki görüntülerle ilgili böyle açıklamalar yapmış olmaları bu görüntülerin aslından yani gerçeğinden farklı olduğu kanaatini taşıdıklarını göstermektedir.

Fotoğraflarla ilgili olarak günümüzde yapılan “bakılan kendileri değil, resimleridir” (Dinimiz İslam), “Avret bir organın resmine bakmak, o avret organa bakmak gibi değildir. Bir kadının bir erkekte ya da bir erkeğin bir kadında görmesi Allah tarafından yasaklanan organlar avret organlardır. Fakat bunların resim haline getirilmiş şekli o ölçüde bir haram değildir ama sakıncası yoktur da diyemeyiz.” (Faruk Başer) gibi açıklamalara

bakıldığında günümüzdeki yorumlarda da bu görüntülerin asıllarından farklı olduğu söylenmektedir.

Halis Ece'nin Cârîye ve Cârîye'nin Avreti başlıklı yazısından:

Hususiyle cârîyenin avret yeri mevzuunda, sınırları tâyin eden sarîh bir nass yoktur. Kitap'ta ve Sünnet'te bu husus belirtilmemiştir.

İbn Abidin, *acaba şehvetle nakşedilen bir resme, bir surete bakmak harâm mıdır? Bunun hükmünü görmedim.* dediğine göre *bu konuda kitaptan ve sünnetten bir şey bulamadım* demek istemiş olabilir.

Bakın Halis Ece, yazısının devamında resim, suret veya yansıma olmayan, gerçek insan olan cariyelerle ilgili neler yazmış:

Hanefîlere göre cârîyenin avreti, erkeğin avreti gibidir. (Erkeğin avretine ek olarak karnı ve sırtı ile iki yanı da avret sayılır.) Çünkü **Hz. Ömer** (r.a.), bir cârîyeye şöyle demiştir:

“Ey Deffâr (çirkin kokulu kadın)! **Başörtüsünü at, yoksa hür kadınlara mı benzemek istiyorsun?”** [Zeylaî (rh.) bu hadis rivâyeti hakkında “gariptir” demiştir. Kütüb-i Sitte'de bulunmayan bu mânâdaki bir hadis rivâyetini Abdürrezzak (rh.) Hz. Ömer'den (r.a.) rivâyet etmiştir. Beyhakî de bu hadisi rivâyet etmiştir. Ancak unutmamak gerekir ki, Ehl-i Sünnet'e göre sahâbenin sözü de hadis kabul edilmiştir.]

Aynı zamanda câriyeler, efendilerinin ihtiyaçlarını karşılamak için âdet olarak iş elbiseleri ile dışarı çıkarlar, dolayısıyla güçlükleri gidermek için yabancılar, mahremleri (*evlenmeleri kendilerine haram olanlar*) gibi kabul edilmiştir.

Şâfiîlere göre câriyenin avret yeri erkeğin avret yeri gibidir. Çünkü her ikisinin başı avret olmamak bakımından birbirine benzemektedir. Baş ile kollarının açılmasına ihtiyaç vardır.

Mâlikî mezhebine göre, câriyeler avret mevzuunda aynen erkekler gibidir. Câriyenin namazda avret yeri, uyluklar ile birlikte iki müstehcen uzuvdur. Bu uzuvlardan bir kısmı açıldığı zaman yahut kişi uyluğunun tamamını veya bir kısmını açtığı zaman, vakit içinde namazını kesin olarak iâde etmelidir.

Hanbelî mezhebine göre, câriyenin avret yeri erkeğinki gibi olup diz kapağı ile göbeği arasındır. Çünkü Amr bin Şuayb'tan (r.a.) rivâyet edilen merfû hadiste şöyle buyurulmuştur:

“Sizden biri erkek kölesini, câriyesi veya hizmetçisi ile evlendirirse, bu câriye yahut hizmetçinin avret yerine hiç bakmasın. Çünkü göbeği ile diz kapağı arası avret yeridir.” [*ez-Zuhaylî, el-Fıkhu'l-İslâmî ve Edilletuhu (Terc. İslâm Fıkhu Ans.), Risâle Yayınları, 1, 458-465*]

Câriyelerle ilgili bir fetvâ şöyledir: Kişi, kendi câriyesiyle istifraş edebilir, onu yatak hizmetlerinde nikâhsız olarak kullanabilir. Başkalarının câriyeleri de, mahrem (*nikâhları kendilerine haram olan, birinci derecede yakın akrabalar*) olan kadınlar gibidir. Erkekler, mahrem kadınların bakabilecekleri zînet yerleri gibi,

başkalarının câriyelerinin zînet yerlerine de bakabilir ve dokunabilirler. Ama mahrem kadınlarında olduğu gibi göbekte diz kapağı arasına bakamaz ve dokunamazlar. Bu mevzuda delil, yukarıda kısaca zikrettiğimiz şu hâdisedir:

Hazret-i Ömer (r.a.), örtülü bir câriye görmüş, çubukla örtüsüne dokunup: “**Şu başörtünü at, ey kokmuş kadın! Hür kadınlara mı benzemek istiyorsun?**” demiş. Bu da câriyenin başına, saçına, kulağına... bakmanın helâl olduğunu gösterir.

Yine Hz. Ömer (r.a.) satılmakta olan bir câriyenin yanına geldi, eliyle kadının göğsüne vurdu ve: “**Haydi, alın!**” dedi.

Eğer câriyenin göğsü haram olsaydı, elbette Hz. Ömer (r.a.) ona dokunmazdı. Kaldı ki insanlar, câriyenin alım-satımı esnâsında kadının derisinin yumuşaklık ve sertliğini öğrenmek isterler. Çünkü buna göre kadının fiyatı değişir. Bundan dolayı câriyenin avreti de diğer mahrem (evlenmesi haram olan) kadınların avreti gibi sayılmıştır. Binaenaleyh bunlarla yalnız başına bulunmak, beraber yola gitmek câizdir. Hem bakıp hem dokunduğu zaman şehvetinin uyanacağından korkan kimse, yalnız bakmakla yetinir. Fakat satın almak istediği câriyeye istek (şehvet) duysa da, yine bakabilir; hatta İmam Ebû Hanife'ye (rh.) göre (şehvetle) dokunabilir de.” [*İmam Kasânî, Bedâiyu's-Sanâyi fî Tertîbi'ş-Şerâyi', c. 6, s. 2956*]